

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2017. november 5.

A hét ünnepe: LATERÁNI BAZILIKA FELSZENTELÉSE

A pápák legősibb bazilikája. Eredetileg az előkelő római család, a Lateranusok háza volt. A Nero elleni összeesküvés miatt elkobozták és császári birtok lett. Nagy Konstantin megtérése után Miltiadesz pápának adományozta, aki a római püspök székhelyévé tette. 313-ban már itt tartott zsinatot. A házban lévő bazilikát 324-ben a Legszentebb Megváltó tiszteletére szentelte. Ez a római püspöknek mint pátriárkának székhelye, és ezért a templomot "az összes templom anyja és feje" címmel ruházták fel. A XIV. században V. Orbán pápa a főoltár fölötti ciboriumba helyezte el Szent Péter és Pál apostolok koponyáját. A templom főoltárába befoglalt faoltár az apostol-oltár maradványa. A templom hajójában egy dombormű őrzi emlékét annak a történelmi eseménynek, amikor II. Szilveszter pápa átadta a magyar küldöttségnek az első királyunknak küldött koronát.

A MINDSZENTY SZOBORRÓL

Hermann Zsolt szívélyesen fogad bennünket, helyet kínálja a betérőket, de annyi a látnivaló, hogy persze senki sem akar leülni. A bejárattól jobbra azonnal megakad a szemem egy frissen öntött, aranylóan fényes, egész alakos bronzszobron: Mindszenty József hercegprímás az életnagyságnál valamivel nagyobb szobrán. – Ez még egy nyers öntvény, első ránézésre talán kicsit szétesettnek tűnik a forma, hiszen még nincs készen. De majd kap egy egységes, vöröses-barnás patina színt, és akkor még jobban felismerhető lesz. Ez a szobor még a kínzások előtti idők Mindszentyjét ábrázolja. November 6-án lesz az avatása, a VIII. kerületben állítják fel, a Mindszenty téren. Eredetileg Pio atya és Mindszenty bilokációs találkozásának megmintázására szólta a felkérés, de sok változtatás után végül csak Mindszenty alakja maradt meg. Egy százhatvan centiméter magas posztamensen fog állni a bíboros szobra. A Mindszenty Alapítvány írta ki a pályázatot, amelyre három szobrászt hívtak meg, én voltam az egyik, és megnyertem a munkát. Fontos szempont volt, hogy a szobor lelkesítse, felemelje az embereket, és az is hogy a bíboros jól felismerhető ábrázolása legyen az alkotás – mondja Hermann Zsolt. Mészáros Ákos/Magyar Kurír

MEMENTO RÁBELY JÁNOS

1800-ban született, asztalos mesterséget tanult, a pesti céh vezetője volt. A házasságából több mint tíz gyermek született. Ő készítette Petőfi és Szendrey Júlia lakásába a konyha- és szobabútort, nála lakott albérlőként 1848-ban Jókai Mór. Rendszeresen járt családjával együtt a józsefvárosi templomba és adományaival támogatta is az egyházat, így került szoros kapcsolatba Szántófy Antallal, aki Batthyány kivégzése után őt kérte meg egy egyszerű koporsó elkészítésére. Szántófy ismerte Rábelly János politikai nézeteit, tudta, hogy igaz hazafi, maximálisan megbízott benne. A koporsó készítő kilétét csak Szántófy és Dank Agáp ferences házfőnök tudta - később mondták el a mártír miniszterelnök feleségének, Zichy Antóniának. Zichy Antónia nem feledkezett meg a hűséges asztalosmesterről, mert amikor az egy gazdasági elszámolás miatt bajba került, kisegítette nehéz anyagi helyzetéből. 1888-ban halt meg, a temetési szertartást az akkori józsefvárosi plébános végezte, a lelki üdvéért a gyászmisét a Ferences-templomban tartották. Ps: 30-án (h) imádkoztunk lelke üdvéért.

DICSÉRTESSEK!

Október 28-án került megrendezésre csapatunk újonckirándulása. A tanév első programja arra adott kiváló lehetőséget, hogy az újonnan csatlakozók jobban megismerhessenek bennünket, és fordítva. Pilisborosjenőről az Egri csillagok film helyszínéül épített várormot látogattuk meg, ahol számháborúban és métában mérhették össze erejüket a csapatok. A kicsit hűvösebb idő ellenére nagyon jó hangulatban

telt a kirándulás, ahol bemutatkozott csapatunk legfiatalabb őrsze, a lajhár őrs.

S. Dénes

AZ ÉLET IGÉJE – 2017. november

„*Aki nagyobb közületek, az a szolgátok lesz.*” (Mt 23,11)

Jézus az őt követő néphez fordult, és egy új életstílust hirdetett azoknak, akik tanítványai szeretnének lenni, azt kérte, hogy haladjanak az „árral – a megszokott mentalitással – szemben”.

[1]

Az ő idejében is könnyű volt csupán beszélni az erkölcsi normákról anélkül, hogy azoknak megfelelően éltek volna: vizet prédikálni és bort inni, aztán meg a kiváltságos helyeket keresni a társadalomban, hogy kitűnhessenek, mások szolgáljanak nekik, és személyes előnyöket élvezhessenek.

Jézus az övétől egészen más logikát kér a többiekkel való kapcsolatban, azt, amely az ő életét is irányította:

„*Aki nagyobb közületek, az a szolgátok lesz.*”

Chiara Lubich egy találkozáson így osztotta meg lelki tapasztalatát azokkal, akik az evangélium szerint akartak élni:

„Az embernek mindenekelőtt arra az egyetlen Atyára kell szegeznie tekintetét, akinek sok gyermeke van. Utána pedig fel kell ismernie a teremtményekben az egyetlen Atya gyermekeit. [...] Példaképünk, Jézus életével két dolgot mond nekünk, mely mégis egy: mi az egyetlen Atya gyermekei vagyunk és egymás testvérei. [...] Isten tehát az egyetemes testvériségre hívott meg minket.” [2]

Az újdonság ez: szeressünk mindenkit, mint Jézus, mert mindannyian – én is, te is és minden ember a földön – Isten gyermekei vagyunk, akiket ő öröktől fogva vár és szeret.

Igy fölfedezzük, hogy a testvér, akit konkrétan, a tetteinkkel is szeretnünk kell: minden egyes ember, akivel hétköznapijaink során találkozunk. Az édesapánk, az anyósunk, a kicsi fiunk és az engedetlen is; a rab, a koldus és a fogyatékos; a főnökünk és a takarítónő; az azonos pártállású társunk és az is, akinek más a politikai meggyőződése; aki azonos hitű és közös a kultúránk, ugyanúgy, mint az idegen. A keresztyénekre jellemző szeretet a testvér szolgálata:

„*Aki nagyobb közületek, az a szolgátok lesz.*”

Chiara így folytatja: „Törekedjünk az evangéliumi elsőbbségre úgy, hogy mindenkit szolgálunk. [...] Hogyan szolgálhatunk legjobban? Ha eggyé válunk minden emberrel, akivel találkozunk, a másikat éljük, az érzéseit, és megpróbáljuk megoldani a gondjait, mintha a sajátunk lenne, mert a szeretet által a miénk lett. [...] Többé nem önmagunknak élünk, magunkba fordulva, hanem a másikat éljük, megpróbáljuk együtt hordozni terheit és gondjait; osztozunk örömeiben.” [3]

Minden képességünk és tehetségünk, minden, amiben „nagyak” érezhetjük magunkat, az alkalom arra, hogy szolgáljunk. Ne szalasszuk el ezt a lehetőséget! A szakmai tapasztalat, a művészi érzék, a műveltség, de a mosoly is, hogy másokat is fel tudunk vidítani; az időnk, amelyet fölláldozhatunk, hogy meghallgassuk, akit kétség vagy fájdalom gyötör; a fiatalság ereje is, de ereje az imáinknak is van, ha testi erőnk meg is fogyatkozna.

„*Aki nagyobb közületek, az a szolgátok lesz.*”

Az evangéliumi, érdek nélküli szeretet előbb vagy utóbb a testvérünk szívében is fölbreszti a vágyat, hogy megossa a kincseit, így megújulnak a kapcsolataink a családban, a plébánián, a munkahelyen és a szórakozóhelyeken, és ezzel egy új társadalom alapjait építjük.

Hermez, egy közel-keleti kamasz fiú meséli: „Vasárnap reggel volt, és amikor felébredtem, azt kértem Jézustól, mutassa meg, hogyan szerethetnék az egész nap folyamán. Láttam, hogy a szüleim elmentek misére, és eszembe jutott, hogy kitakarítok és rendet csinállok a házban. Minden kis részletre odafigyeltem, még virágot is tettem az asztalra. Aztán reggelit készítettem,

mindent szépen elrendezve. Amikor hazaértek, nagy örömmel fogadták, amivel megleptem őket. Soha nem reggeliztünk még ilyen nagy örömben, és közben egy jót beszélgettünk. Azt is el tudtam mesélni, hogy milyen tapasztalatokra tettem szert a hét folyamán. Ez a kis szeretet tett egy gyönyörű nap alapját adta meg.”

Letizia Magri

[1] vö. Mt 23,1-12 [2] Chiara Lubich, *Hivatásunk a szeretet*, Új Város, Budapest, 2012, 13. [3] Chiara Lubich, *Az egység technikája*, beszéd, Payern, 1982. 09. 26.